

Щастливото момченце иранска народна приказка

Преди стотици години под синия купол на небето, в къщурката на края на гората, живели мъж и жена. Тяхното момченце по цял ден си играело с децата, тичало из гората. А вечер баща му го учел да чете и пише. Един ден майка му казала:

— Вече е време да помагаш на баща си, сине. Днес няма какво да ядем. Иди на морето и налови малко риба.

Момченцето взело мрежата и се запътило към брега на морето. То хвърлило мрежата, а когато я извадило, видяло малка, трицветна рибка — златисточервеносиня. Рибката го погледнала жално и заговорила с човешки глас:

— Пусни ме в морето, момченце! За награда пък аз ще ти дам вълшебна ножица: всичко, каквото изрежеш с нея, ще стане истинско.

Момченцето се усмихнало, съжалило рибката и я пуसнало в морето.

И изведнъж в ръцете му се появила ножица. То се огледало и видяло как от съседното дърво паднал голям жълт лист. Взело го момченцето и си изрязало от него дворец. И какво да види! Дворецът почнал да се увеличава, да расте, докато се превърнал в огромен златен дворец. Само че наоколо било пусто. Тогаво момченцето събрало други листа — жълти, зелени, червени, кафяви — и започнало да изрязва от тях цветя, треви, дървета... и ето че около двореца се разстлала цветуща градина.

Момченцето изтичало у дома. Изрязало от хартия дрехи за майка си, баща си и себе си и всички се облекли в копринени и кадифени премени. Пренесли се в двореца и заживели по-богато от всички.

Не минало много време и момченцето почнало да тъгува. Не го пускали навън в градината, не му разрешавали да дружи с предишните си другарчета-беднячета. Нямало с кого да си играе. Отгоре на това майка му непрекъснато му подвиквала: „Пази скъпите си дрехи, не се търкаляй по пясъка, не се цапай, не прави това, не върши онова!“

Не го пускали ни в гората, ни в полето, нито дори до морето — майка му се страхувала, че рибката ще си вземе вълшебната ножица.

Този живот омръзнал на момченцето. Когато то слушало отдалече смеха и виковете на децата, искало му се да бъде с тях, да играе, да събира съчки в гората и да помага на баща си в полето.

Една нощ тихичко се измъкнало от стаята си, минало през градината и се затичало към морето.

Там то високо извикало:

— Рибке моя, златисточервеносиня! Къде си? Дойдох да ти кажа, че твоят златен дворец не ми е нужен! Помогни ми, рибке, върни ми предишния живот!

В същия миг трицветната рибка изплувала и казала:

— Нека бъде по твоему, мой малък приятелю! Сега ти си богат и знатен, но си прав: парите и богатството, които не са добити с труд, не носят щастие и радост. На изгрев слънце хвърли ножицата в морето, свирни три пъти — и ще бъдеш щастлив както по-рано.

С първите лъчи на утринното слънце момченцето хвърлило ножицата в морето и свирнало три пъти.

Когато то се върнало у дома, от двореца нямало и следа. Пред вратата на къщата стояла майка му и както преди се усмихвала и го чакала.